

Astăzi, Joi, 4 Decembrie, 2025

† Sf. Mare Mc. Varvara

Sf. Cuv. Ioan Damaschin (*Dezlegare la pește*)

1 Timotei 3

¹ Vrednic de crezare este cuvântul¹:
De poștește cineva episcopie, bun
lucru dorește.

² Trebuie însă ca episcopul să fie
fără prihană, bărbat al unei singure
femei², veghetor asupra-și, măsu-
rat, cuviincios, primitor de străini,
destoinic să-i învețe pe alții,

³ nu bețiv, nu bătaș, ci potolit,
nu certăreț, nu iubitor de argint,

⁴ bine chivernisindu-și casa lui,
avându-și copiii ascultători cu
toată bunăcuviința

⁵ — că dacă cineva nu știe să-și
rânduiască propria sa casă, cum va
purta grijă de Biserica lui Dumne-
zeu? —;

⁶ să nu fie de curând botezat³, ca

¹ Ca și la 1, 15, sintagma trebuie în-
țeleasă: e sigur ceea ce s'a spus; sau: un
lucru e cert.

² Celibatul episcopilor, recrutați din-
tre călugări, e o practică mai târzie a
Bisericii, încă necunoscută în vremea lui
Pavel; accentul cade pe monogamie și
pe căsătoria unică.

³ Literal: neofit; prea nou (fără sufici-
ență vechime) în trebile bisericesti.

nu cumva, orbit de trufie, să cadă
în osânda diavolului⁴.

⁷ Dar trebuie să aibă mărturie bună
de la cei din afară⁵, ca nu cumva să
cadă în ocară și'n cursa diavolului.

⁸ Diaconii, de asemenea, să fie cu-
viincioși⁶, nu vorbind în doi peri,
nu dedați la vin mult, nu agonisi-
tori de câștig rușinos,

⁹ păstrând taina credinței în cuget
curat.

¹⁰ Dar și aceștia să fie mai întâi
puși la încercare; apoi să fie făcuți
diaconi, dacă sunt fără prihană.

¹¹ Femeile, de asemenea, să fie ve-
ghetoare asupra-le, nu clevetitoa-
re, cumpătate, credincioase întru
toate.

¹² Diaconul⁷ să fie bărbat al unei
singure femei, să-și chivernisească
bine casa și pe copiii săi.

⁴ = În aceeași osândă cu diavolul, a
cărui cădere a fost pricinuită de păcatul
său capital: trufia.

⁵ = De la necreștini.

⁶ = Demni; respectabili; serioși.

⁷ În original, substantivul e la plural;
în românește e preferabil singularul ge-
neric (ca în versetul 2).

¹³ Fiindcă cei ce-și fac bine slujba, rang bun își dobândesc și mult curaj în credința cea întru Hristos Iisus.

Luca 16

¹ Și le spunea și ucenicilor Săi: „Era un om bogat care avea un iconom; și acesta i-a fost pârât că-i risipește avuțiile.

² Și chemându-l, i-a zis: Ce-i asta ce-aud eu despre tine? Dă-mi socoteala iconomatului tău, fiindcă nu mai poți fi iconom.

³ Iar iconomul și-a zis în sine: Ce-am să mă fac, că stăpânul meu îmi ia iconomatul?: să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine...

⁴ Știu ce-am să fac pentru ca, atunci când voi fi scos din iconomat, ei să mă primească în casele lor.

⁵ Și chemând, câte unul, pe fiecare din datornicii stăpânului său, i-a zis celui dintâi: Cât îi ești dator stăpânului meu?

⁶ Iar el a zis: O sută de măsuri⁸ de untdelemn. Iconomul i-a zis: Ia-ți zapisul, așază-te și scrie repede cincizeci.

⁷ După aceea i-a zis altuia: Dar tu,

⁸ **Batos:** unitate ebraică de măsurat lichide, egală cu 37 litri; în total, 3.700 litri, deci o datorie foarte mare.

cât ești dator? El i-a spus: O sută de măsuri⁹ de grâu. El i-a zis: Ia-ți zapisul și scrie optzeci.

⁸ Și stăpânul l-a lăudat pe iconomul cel nedrept, fiindcă a lucrat înțelepțește¹⁰, căci fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți în neamul lor decât fiii luminii.

⁹ Și Eu vă spun: Faceți-vă prieteni prin bogăția nedreaptă, pentru ca, atunci când ea vă va lipsi, ei să vă primească în corturile cele veșnice.¹¹

⁹ **Koros:** unitate ebraică de măsurat cereale, egală cu 370 de litri; deci un total de 37.000 litri.

¹⁰ Stăpânul nu-l laudă pentru nedreptățile de dinaintea concedierii, deja sancționate, ci pentru abilitatea de a face față unei situații-limită. Potrivit unor exegeți, iconomul nu a falsificat chitanțele, ci le-a redus la valoarea lor nominală, diferența fiind comisionul la care funcția îi dădea dreptul și pe care și-l pune astfel în rezervă pentru zilele negre ce-l așteaptă. Pe de altă parte, așa cum împărăția cerurilor poate fi luată cu asalt și intră în legitima posesie a cuceritorilor (Mt 11, 12; Lc 16, 16), ineputabila vistierie a lui Dumnezeu e deschisă până și „jafului duhovnicesc”, dacă acesta urmărește salvarea (mântuirea) sufletului.

¹¹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Pilda despre iconomul cel nedrept dat în vileag. Vezi cum s-a priceput acesta să iasă din încurcătură?

De ne-am pricepe cu toții să ne rostuiască astfel viață tihnită după ieșirea din trup! Dar nu: „Fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți în neamul lor decât fiii luminii”. De ce s-a pus în mișcare iconomul? Fiindcă necazul îi sufla în ceafă. Apropierea nevoii i-a dat puteri și istețime și a reușit să se descurce repede. Dar pe noi, oare, nu ne paște necazul? Moartea poate să ne ajungă în orice clipă, și după aceea vei da îndată socoteală de iconomia ta. Toți cunosc acest lucru și totuși nimeni nu se urnește din loc. Ce mai întunecare va fi fiind și asta? Nimeni nu crede că va muri îndată, ci presupune că o să mai trăiască o zi-două; chiar dacă nu-și face o socoteală precisă, este, oricum, încredințat că mai are până când îl va ajunge moartea. De aceea i se și pare că necazul este încă departe, iar pregătirile spre a-l întâmpina le amână pentru altă dată. Nimeni nu are de gând să rămână întreaga viață neîndreptat, ci doar spune: „Nu azi”; și întrucât întreaga viață

este alcătuită din „zile de azi”,
piere grija de viitor.¹²

¹² Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.